

LOV NA ZEČEVE

Marica Milčec

Godinama se pitam zašto nam djeca slijepo vjeruju. Je li tomu razlog povjerenje koje po prirodi svog nevinog bića imaju u nas odrasle, ili je u pitanju njihova neponovljiva moć uživljavanja i mašta koja je također neodvojivi dio djetetove ličnosti u razvoju? Prisjećam se jednog slučaja koji se zbio davno, onda kad smo vjerovali da djetetu moramo skrenuti pažnju s osjećaja boli, a ne kao danas da mu priznajemo pravo na taj osjećaj, pružamo mu suosjećanje i odočujemo zajedno.

Vjeko je sada odrastao čovjek i nadam se da bi s radošću evocirao uspomenu na događaj koji ću vam prepričati. Sjećam se, bio je trogodišnjak čiju smo stariju sestru te godine ispratili u školu. Nježan, povučeni, vezan na obitelj, plah i odlučan da ne prihvati grubu stvarnost svakodnevnog boravka u vrtiću. Njegova adaptacija bila je školski primjer teške prilagodbe i mi smo se dovijali kako da mu je olakšamo, što nije predmet ove priče pa neću duljiti. Ukratko, trajalo je, ali je uspjele. I to kako! Riječ njegovih teta postala je zakon! čak i izvan vrtića.

Događaj u kojem je riječ ispričali su nam roditelji na početku sljedeće radne godine.

Bilo je to ovako:

Obitelj se spremala na ljetovanje i Vjeko je imao zadatak spakirati omiljene igračke koje će ponijeti na more. Ujutro, pri polasku, roditelji su primijetili da Vjeko s mukom diže svoju torbicu u prtljažnik automobila i otac mu je ponudio pomoć. Torba je

bila neobično teška. Vjeko je u nju, između ostalog, utrpao i ovelik kamen što ga je iskopao iz kamenjara bakina cvjetnjaka. Na upit što će mu kamen, mirno je odgovorio da će njime loviti zečeve. Zapanjeni roditelji uskoro su saznali i ostatak priče. Teta Marica zna kako se love zečevi, a sada zna i on! Zečevi, čuvajte se! Dolazi lovac! Nikakvo uvjeravanje u smislu to je šala, priča i sl., nije pomoglo. Kompromis je postignut samo utoliko da se i sam sjetio da na moru već ima kamenja. Konačno, i taj u torbi donesen je s mora.

Uglavnom, dobar dio ljetovanja Vjeko je pokušavao uloviti zeca na moj način, po receptu tete kojoj je vjerovao. A recept za lov na zečeve nije izmislila Marica. "Pokupila" ga je negdje davno, usput, u nekoj priči ili anegdoti. Više se i ne sjećam. Znam samo da mi je pao na pamet u trenutku kad je Vjeko pao pa sam ga željela utješiti ga što mu je "zec pobjegao" (uobičajena fraza kojom bismo djetetu skretali pažnju s boli koju je osjećalo). Vjeko je brzo zaboravio na bol i sa živom pažnjom je pratio izlaganje. Opisah mu najlakši način kako se može uloviti zec, osim onog da mu se "stavi soli na rep":

- Trebaš povećati kamen zakopati do polovice u zemlju. Oko kamena pospeš biber i odeš spavati. Noću, kad zečevi šetaju, doći će do tvog kamena i ponjušiti biber. Biber će zeca zaškakljati u nosu pa će kihnuti. Kad kihne, udarit će glavom u kamen i pasti u nesvijest. A ti ga ujutro samo pokupiš!

Još sam dodala i recept za najbolji "haznfefer", što sam, naravno, izmislila:

- Kad ga pokupiš, staviš mu soli na rep i pustiš ga da pobjegne.

Sjećam se da mu se dio s puštanjem zeca nije previše svidio, ali kako je u ono vrijeme bio vrlo popularan crtani film s Duškom Dugouškom koji izmiče lovcu željom "haznfefera" (jelo od zeca, za čitatelje koji ne pamte taj crtić), a Vjeko je, kao i svi mi, bio na strani progonjenog, pa je pristao na mogućnost da je to zaista najbolji "haznfefer".

Za vrijeme trajanja priče potpuno je zaboravio na bolnu povredu koljena, a ja uopće nisam bila svjesna toga koliko ga se dojmila cjela priča. Priznajem, godinama me je zabavljala cjela ta

stvar, ali sam si povremeno postavljala neka pitanja:

- Je li djetetova fantazija potpuno bezazlena? što bi bilo da sam mu ispričala opasniju priču?
- Dokle odrasli smiju ići u pokretanju fantazije u svrhu skretanja pažnje s trenutnog problema?
- U kojoj mjeri dijete prepoznaje granicu između priče i stvarnosti?
- Zašto je Bog samo djeci, ili uglavnom djeci, dao taj dar, kad i mi odrasli ponekad žarko želimo vjerovati u ono što nam obećaju?
- Zašto ni danas ne osjećam stid jer sam ga tako prevarila?
- Sjeća li se Vjeko te epizode i s kojim osjećajima?
- Je li mi poslije vjerovao?
- Koliko je zečeva tog ljeta ulovio?

